

Книгата на Даниил — сто шестдесет и четвърта

Пророческото значение на Даниил 11: Разкриване на историческите и бъдещите последици

Jeff Pippenger
2024-03-28

В шестнадесетия стих на Даниил единадесета глава е представено завладяването на Юда и Ерусалим от Помпей през 63 г. пр.Хр. То представлява скоро предстоящия неделен закон в Съединените щати в изпълнение на четиридесет и първия стих от същата глава. Историята, свързана с този стих, посочва гражданска война, която се води, когато градът е превзет, като по този начин обозначава повторението на Гражданската война в САЩ, което сега се случва в Съединените щати. Независимо дали са били произведени изстрели или не, две групи сега са в борба за контрола над Съединените щати. Когато Помпей завладя Ерусалим, това посочи, че Ерусалим ще остане под римска власт, докато не бъде разрушен през 70 г. сл.Хр. Следователно това беше прообраз на скоро предстоящия неделен закон, който бележи края на шестото царство на библейското пророчество.

Помпей е първата от четирите римски сили, които са посочени в пасажа. Марк Антоний, който е бил римлянин, също е посочен, но от четирите сили, представени като римски водачи, Антоний представлява римско водачество, което се е разбунтувало и е образувало съюз с Египет против Рим. Помпей, Юлий Цезар, Август Цезар и Тиберий Цезар са четиримата римляни, които пророчески са използвани, за да представят четирите поколения на републиканския рог на земния звяр.

Помпей, представляващ бунта на Американската гражданска война в поколението от 1863 година, също така онагледява последното поколение и сегашната „гражданска война“, която сега е в ход. Юлий Цезар представлява второто поколение, когато Съединените щати бяха твърдо утвърдени като водещата нация сред народите, но бе убит през 1913 година, когато суверенитетът на финансовата система бе предаден на глобалистката банкова система и започна делото за едно световно правителство. Цезар Август представлява славните години на първите две световни войни, когато въпреки кръвопролитията Съединените щати станаха предмет на завист за света. А в последното поколение Тиберий Цезар, известен със своето пиянство и с разпятието на Христос, представлява периода, който по същество започна с избирането на Джон Ф. Кенеди, първия католически президент, като по този начин се обозначава поколението, което щеше да се преклони пред Рим.

Тези пророчески въпроси, свързани с Помпей, са важни, но в момента се съсредоточаваме върху пророческата история, която предхожда Помпей и шестнадесети стих — история, която започва в първите два стиха на главата, посочвайки 1989 г. като времето на края, а след това изтъквайки богатия шести президент след Рейгън, който раздвижва глобалистите,

както Тръмп несъмнено стори.

Тръмп е предобразен от четвъртия владетел след Кир, наречен Ксеркс, богатия персийски цар, който е известен също и като Асуир в историята на Естир. В стиховете следващият цар след Ксеркс е Александър Велики в трети стих. Исторически между Ксеркс и Александър Велики е имало осем владетели. От Тръмп до едното световно правителство, представено от Александър Велики, са представени десет царе; Тръмп е първият, а Александър е последният.

Пророческите линии посочват, че всички земни царе ще блудстват с папството в края на света, и тези царе са представени като „десет царе“. Ахав, който беше глава на едно десетократно царство и който беше женен за Езавел, представлява факта, че макар и всичките десет царе да блудстват с папството, има един главен цар, който пръв прави това. Първия път, когато на папството беше даден престолът на земята, главният цар беше Хлодвиг, цар на франките (Франция), през 496 г. сл. Хр. Това съответства на факта, че папството дава на Франция титлата първородна на Католическата църква и най-голяма дъщеря на Католическата църква.

Пророческото дело, извършено от Франция, като постави Рим на престола на цивилизования свят, предобразява пророческото дело на Съединените щати. Неделният закон в библейското пророчество започва в Съединените щати, а след това всяка нация на земята следва този пример. Пророческа линия след пророческа линия свидетелства, че водещият цар измежду десетте царе, който пръв и преди всички извършва блудство с човека на греха в последните дни, са Съединените щати. Макар в стихове втори и трети между Ксеркс, първия богат цар, и Александър Велики, последния цар, да не са представени царе, историята посочва десет царе. Числото десет представлява изпитание, а също така представлява и конфедерация.

Изпитанието, пред което е изправен светът, е изграждането на една световна система, представена като образа на звяра. Това изпитание започва в Съединените щати с предстоящия в близко бъдеще неделен закон и завършва, когато всеки народ на земното кълбо последва този пример. Исус винаги илюстрира края на едно нещо с неговото начало, така че, макар между богатия цар и Александър във втори и трети стих да не са изброени никакви царе, историята разкрива един изпитателен процес, който започва с най-богатия президент, който беше богат поради своите делови начинания, а не защото е придобил богатство чрез участие в една покварена политическа система.

Името Америка произлиза от латинската форма на името „Америго“, което идва от името на италианския изследовател Америго Веспучи, който беше изследовател и мореплавател и осъществи няколко пътешествия до Новия свят в края на XV и началото на XVI век. Като цяло, изследователските пътешествия на Веспучи бяха възможни благодарение на финансовата подкрепа и капиталовите вложения на спонсори и покровители, които виждаха потенциални възможности за печалба, разширение и престиж в изследването на Новия свят. Името „Америка“ е символ на начинанието да се произвеждат печалби.

Исус винаги илюстрира края на едно нещо чрез началото, а началото на десетте царе, които представляват моста от двурогото царство на Мидо-Персия към едното световно управление, представено от Александър Велики, започва с богатия цар, който е президент на царството, предобразено чрез Франция и Ахав, който също така ще стане главата, представена от Александър Велики, когато целият свят бъде изправен пред икономиката, свързана с мощта на Съединените щати, тъй като тя принуждава целия свят да се поклони на Католическата църква, ако желаят да могат да купуват и продават.

Седмото царство в Откровение, глава седемнадесета, са десетте царе, и една от пророческите характеристики на десетте царе е, че те пребъдват само „за малко време“, преди да се съгласят да дадат своето седмо царство на вавилонската блудница, която се задържа заедно само „за един час“. Пророческата причина, поради която приемат това съглашение, е, че са опиянени от виното на Вавилон. Исторически Александър Велики царува само за кратко време, понеже животът му завършва толкова бързо, колкото и царството му е било установено, защото се напива до смърт, като по този начин символизира краткото време и пианството на десетте царе на Обединените нации. Щом Александър Велики се издигна, той бе сломен, и царството му бе дадено на четирите ветрове, като така се посочва последвалата борба за възстановяване на предишното му царство.

И аз, в първата година на Дарий Мидянина, стоях, за да го подкрепям и укрепявам. И сега ще ти възвестя истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; а четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях; и чрез силата си, чрез богатството си, ще подбуди всички против царството на Гърция. И ще се издигне един могъщ цар, който ще владее с голяма власт и ще върши според волята си. И когато се издигне, царството му ще бъде съкрушено и ще се раздели към четирите небесни ветрища; но не за потомството му, нито според властта, с която е владеел; защото царството му ще бъде изтръгнато и дадено на други освен на тях. Даниил 11:1–4.

Царството на Александър се разпадна толкова бързо, колкото бързо се и събра, защото то представлява последните дни, в които пророчеството е представено като осъществяващо се стремително.

„Силите на злото съединяват своите сили и се консолидират. Те се укрепват за последната велика криза. Скоро в нашия свят ще настъпят големи промени и заключителните движения ще бъдат бързи.“ Свидетелства, том 9, 11.

Третото ислямско горко се установява върху пророческите характеристики на първото и второто горко. В първото горко имаше период, който започна с появата на Мохамед и продължи до следващия период, който е обозначен като „пет месеца“, или сто и петдесет години, през който ислямът щеше да „наранява“ римските войски. Краят на стогодишната и петдесетгодишна времева пророческа периодизация едновременно отбелязва началото на пророчеството за триста деветдесет и една години и петнадесет дни, през което ислямът на второто горко след това щеше да „убива“ римските войски.

11 септември 2001 г. беляза настъпването на периода, представен от Мохамед при първото горко, който включва 7 октомври 2023 г. като бележещ началото на периода, когато ислямът щеше да „нарани“ „армиите на Рим“ в древната буквална „Славна земя“, която е прообраз на Съединените щати; и от 7 октомври 2023 г. насам нападенията на исляма срещу армията на Рим към момента на написването на тази статия, на 17 февруари 2024 г., наближават двеста.

При предстоящия неделен закон Съединените щати биват „убити“ като шестото царство от библейското пророчество, което е паралелно на тритеста деветдесет и една години и петнадесет дни на ислямски нападения, които унищожиха някогашните армии на Рим, докато войната на техния трети велик джихад се засилва. Когато Михаил се изправи, човешкото изпитателно време приключва и четирите ветрове биват напълно отпуснати по време на седемте последни язви.

„Видях, че гневът на народите, Божият гняв и времето да бъдат съдени мъртвите бяха отделни и различни, следващи едно след друго; също и че Михаил още не се бе изправил и че времето на скръб, каквото никога не е имало, още не бе започнало. Народите сега се гневят; но когато нашият Първосвещеник завърши делото Си в светилището, Той ще се изправи, ще облече одеждите на отмъщението и тогава ще бъдат излети седемте последни язви.“

„Видях, че четирите ангела ще задържат четирите ветрове, докато делото на Исус в светилището се завърши, и тогава ще дойдат седемте последни язви.“ Ранни писания, 36.

„Четирите ветрове“ са представени от сестра Уайт като „разярен кон, който се стреми да се откъсне и да донесе смърт и разрушение по пътя си“, и те биват напълно отпуснати, когато приключи изпитателното време. Те бяха изобразени като отпуснати при второто горко като „четири ангела“, а не като четири ветрове.

Казвайки на шестия ангел, който имаше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат. И четирите ангела бяха развързани, които бяха приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да избият третата част от хората. Откровение 9:14, 15.

„Четирите ветрове“, или „четирите ангела“, и двете са символи на исляма, както се определя от контекста, в който е употребен символът. Когато Александър Велики се въздигна, неговото царство, което представлява седмото царство, тоест една трета от тройното царство на змея, звяра и лъжепророка — „когато се въздигне, царството му ще бъде строшено и ще се раздели към четирите небесни ветрове“. Когато човешкото време на изпитание приключи, четирите ветрове, или четирите ангела, ще бъдат пуснати, и те ще строят неговото царство, защото царството му „ще бъде строшено“. Тогава онези десет царе и техните съдружници, глобалистките търговци, ще застанат надалеч и ще ридаят и ще плачат.

Защото, ето, царете се събраха, преминаха заедно. Видяха това и се смаяха; смутиха се и побързаха да се оттеглят. Там ги обзе страх и болка, както у жена, която ражда. Ти строшаваш тарсисските кораби с източен вятър. Псалми 48:4–7.

Икономическата структура на десетте царе е разбита от „източния вятър“ на исляма.

Твоите гребци те отведоха в големи води; източният вятър те строши всред моретата. Твоето богатство и твоите пазари, твоята търговия, твоите моряци и твоите кормчии, твоите конопачи и търговците на стоката ти, и всичките ти воители, които са в тебе, и цялото ти множество, което е всред тебе, ще паднат всред моретата в деня на твоето крушение. Езекиил 27:26, 27.

„източният вятър“ на исляма съкрушава царството на десетте царе „в деня на тяхната погибел“, както е представено чрез това, че царството на Александър Велики бива „съкрушено“ и дадено на четирите ветрове. Голяма част от историята, която се е осъществила в единадесета глава на Даниил, ще се повтори, когато единадесета глава достигне своето окончателно изпълнение. Да се определи къде правилно да бъдат разграничени тези истории е пророческото дело на онези, които са призвани да бъдат изследователи на пророчеството. Последните шест стиха на единадесета глава на Даниил завършват при приключването на човешкото благодатно време, когато Михаил се надига. Когато царството на Александър Велики е разделено към четирите ветрове, това представлява края на благодатното време и показва, че следващата пророческа история, от пети стих нататък, трябва да бъде разглеждана като нова пророческа линия.

Пети до шестнадесети стих определят историята от 538 година до скоро настъпващия неделен закон. Стихове пети до девети представят историята на хиляда двеста и шестдесетте години на папско управление, започнали в 538 година и завършили по времето на края през 1798 година. Десети стих определя историята, която е прообраз на четиридесети стих, когато папството помете Съветския съюз по времето на края през 1989 година. Единадесети и дванадесети стих определят настоящата прокси война в Украйна, която Путин и Русия ще спечелят, но последиците от победата на Путин ще бъдат успоредни на „битката при Ниневия“ и „падането на Хосрой“, което беше „ключът, който отвори бездънната яма“ и освободи исляма в историята на първото горко.

След краткотрайния триумф на Путин Съединените щати, в стихове тринадесет до петнадесет, ще спечелят прокси войната; тоест това е завършекът на прокси войната, водена от Втората световна война насам. Пасажът посочва три битки: първата битка завърши през 1989 г., в изпълнение на стихове десет и четиридесет; втората, настоящата война в Украйна, съответства на стихове единадесет и дванадесет; а третата прокси война, представляваща окончателната победа на Съединените щати, е представена в стихове тринадесет до петнадесет.

Това, което трябва да се разпознае относно тези четири периода, представени от стих пети до стих петнадесети, е, че последните два периода, които представят настоящата война в Украйна, а след това ответния удар на Съединените щати, настъпват във времето на

запечатването. Стих шестнадесети посочва скоро идващия неделен закон в Съединените щати. Стихове пети до десети представят историята от 538 година до времето на края през 1798 година, а след това и до времето на края през 1989 година. Следователно двете битки на последната война чрез посредници, представени в стихове единадесети до петнадесети, се изпълняват в периода, в който Езекиил, глава дванадесета, посочва, че действието на всяко видение се изпълнява.

Тези видения бяха представени на Езекиил като „колела в колела“, които сестра Уайт определя като „сложното взаимодействие на човешките събития“. Историята на войната в Украйна, победата на Путин и след това неговият крах, последвани от победата на Съединените щати, е едно от най-сложните откровения на ред след ред в Божието Слово.

Коментирайки върху „колелата в колелата“ на Езекиил, сестра Уайт казва, че когато Езекиил за пръв път видял тези колела, това му се сторило объркване, но в крайна сметка той разпознал свършен ред в колелата, които представляват „сложното взаимодействие на човешките събития“. За да бъде правилно разделена историята, представена в стихове единадесети до петнадесети, трябва да бъде разбрана връзката между Католическата църква и нацистка Германия, защото нацистките водачи в Украйна са посредниците на тази връзка.

Необходимо е също така да се разбере ролята на явяването на т.нар. девица Мария във Фатима, Португалия, през 1918 г., включително трите тайни, които т.нар. девица Мария остави на трите деца от тази история. Предпоставката на тези три послания, които описват борба между Католическата църква и атеистична Русия, както и Втората световна война, е част от посланието на Фатима, което е представено във войната в Украйна.

Френската революция, и нейната пророческа връзка с Католическата църква, и в крайна сметка с Наполеон Бонапарт, който представлява Путин, е също едно от „колелата“, които са представени във войната в Украйна. Пророческата връзка на Френската революция със Съединените щати също е представена в историята, защото, както Путин е представен от Наполеон, докато Франция вървеше към падение, така и бившият актьор Роналд Рейгън, като глава на армиите на католицизма в битката от 1989 година, е прообраз на бившия актьор Зеленски, докато Украйна върви към падение. В колелата, които се пресичат и се свързват в тези стихове, последната капка за политиците демократи в Съединените щати, които са подкрепяли и подкрепят Зеленски, ще бъде разкрита от Путин, когато той надделее.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Край бреговете на река Ховар Езекил видя вихрушка, която сякаш идваше от север — „голям облак и огън, който се свиваше в себе си, и сияние имаше около него, а отсрещ него — като цвят на кехлибар.“ Редица колела, пресичащи се едно друго, бяха движени от четири живи същества. Високо над всичко това „имаше подобие на престол, като на вид на сапфирен камък; и върху подобие на престола имаше подобие, като на вид на човек, отгоре върху него.“ „И у херувимите се виждаше под крилето им образът на човешка ръка.“ Езекил 1:4, 26; 10:8. Колелата бяха така сложно устроени, че на пръв

поглед изглеждаха в безпорядък; но се движеха в свършена хармония. Небесни същества, поддържани и направлявани от ръката под крилете на херувимите, привеждаха тези колела в движение; над тях, върху сапфирения престол, беше Вечният; а около престола — дъгата, символът на Божествената милост.“

„Както сложните движения на колелата бяха под ръководството на ръката под крилете на херувимите, така и сложното развитие на човешките събития е под божествен контрол. Сред борбите и смутовете на народите Оня, Който седи над херувимите, все още направлява делата на земята.

„Историята на народите, които един след друг са заемали определения им дял от време и място, несъзнателно свидетелствайки за истината, чийто смисъл самите те не са разбирали, говори на нас. На всеки народ и на всеки човек днес Бог е отредил място в Своя велик план. Днес хората и народите биват измервани с отвеса в ръката на Онзи, Който не допуска грешка. Всички чрез своя собствен избор определят съдбата си, а Бог направлява всичко за изпълнението на Своите намерения.“

„Историята, която великият АЗ СЪМ е очертал в Своето слово, свързвайки звено след звено в пророческата верига — от вечността в миналото до вечността в бъдещето — ни показва къде се намираме днес в шествието на вековете и какво може да се очаква във времето, което предстои. Всичко, което пророчеството е предсказало, че ще се случи до настоящето време, е отбелязано върху страниците на историята, и можем да бъдем уверени, че всичко, което още предстои, ще се изпълни по реда си.“ Възпитание, 178.